# GAZETA TRANSILVANIEI

PROPRIETARĂ: ASOCIAȚIUNEA „ASTRA" BRAȘOV
Apare de două ori pe săptămână prin îngrijirea unui comitet de redacție.
Atelierele tipografiei „Astra" Tf 1102.
Pagini 4-6-8 Lei 2.

STEAG RIDICAT LA 1838 ȘI SFINȚIT DE LUPTELE PURTATE SUB CUTELE LUI GH. BARIȚIU DE ATÂȚIA URMAȘI, ÎN FRUNTE CU MUREȘENII

REDACȚIA ... ȚIA
BI...
B-dul REGELE FER... 1515
Abonamentul anual lei 200. A... lei 500.
Anunțuri și reclame după tarif.

Nr. 41 — 12 Iunie 1941 — Anul 104



Onor. Biblioteca Universității 991 SIBIU


# Se'ntorc pribegii

de **V. Branisce**

*Săptămâna trecută au început să sosească în țară, grupuri de refugiați din Bucovina de nord, care surprinși de evenimentele din Iunie 1940 se reîntorc în țară după un an de suferințe și pribegie.*

*Acești frați, — după ce oficialitatea desminți se cu ultima energie svonurile de cedări teritoriale, după ce se daseră sancțiuni funcționarilor, care își trimiseseră avut și familie în interiorul țării, — încrezători în atitudinea demnă a statului, a cărui lozincă era „nici o brazdă", s'au trezit într'o bună zi cu afișe străine pe zidurile Cernăuților și cu bande sălbatice operând pe străzi ca 'n codrul Herței.*

*Cu ori ce posibilitate de revenire în țară tăiată, mai rău ca pe vremea năvălirilor tătare, — căci pe vremea aceea lumea era avertizată de iscoade și avea posibilitatea să fugă — în epoca de strălucit progres contemporan, când agresorii, înainte sau după comiterea ori cărui act, răsfoiesc cu mult calm codul internațional dela Haga, în acest fericit ev, populația a fost surprinsă în pat de rușinosul act al cedării unui pământ sfânt, rupt din trupul Moldovei.*

*Mulțumită acordului încheiat de comisia germano-rusă, 4000 de Români au putut trece în Noemvrie 1940 în Germania și acolo găzduiți și transportați din lagăr în lagăr dela Breslau la Glaiwitz, apoi la Viena, au fost în sfârșit repatriați în urma tratativelor duse de guvernul nostru și transportați cu vaporul pe Dunăre până la Calafat.*

*Acum se 'ntorc în țară. Salutăm cu vie emoție sosirea lor. Le urăm bun sosit pe pământul nostru îndoliat și așteptăm cu caldă nădejde activitatea pe care o vor desfășura pentru reîntregirea țării în hotarele ei firești.*

*Suntem siguri că fiecare pribeag, fiecare izgonit de pe vatra lui strămoșească va fi un luptător neobosit pentru dreptatea revendicărilor românești, căci noi nu cerem pradă de războiu, noi nu vrem să negociem trupul țării după metode medievale, când provincii serveau de zestre prințeselor de nobilă obârșie sau când golurile din visterie se completau cu vânzări de pământuri.*

*Rădăcinile neamului nostru sunt adânc înfipte în glie. Prin ele ne-am tras noi de-a-lungul timpurilor seva dătătoare de viață, mulțumită rezistenței lor și-a ridicat neamul coroana strălucitoare spre soare.*

*Popor și pământ formăm o unitate organică, mistică am putea spune. Specificul nostru se datorește acestei legături ancestrale, pe care forța omenească n'o va putea distruge decât vremelnic.*

*Dar pentru păstrarea acestui patrimoniu avem nevoe de o conștiință colectivă.*

*Numai după ce vom stârpi egoismul feroce, care se acomodează oricărei situații, atâta timp, cât individul nu are de îndurat nici o neplăcere personală, numai după ce vom renunța la mentalitatea îngustă de clan, care subordonează interesele neamului intereselor sale ideologice, va urma însănătoșirea morală a țării.*

*Iar când fiecare va fi convins că pământul este isvorul de viață al neamului, iar țara este dreptul lui suprem, vom putea privi cu încredere viitorul.*

*Un vast teren de muncă se deschide pentru frații noștri, care așteaptă cu dor să se intoarcă acasă!*

# † ALEXANRU NICOLESCU

de **I. Bozdog**

Un mare fiu al neamului, Mitropolitul bisericii unite a trecut în rândurile Drepților.

I-a fost menit din leagăn acestui vlăstar al munților Giurgeului, azi văduviți din nou și părăsiți și de cel mai entusiast admirator al lor, ca să înfrunte în firavu-i trup toate obstacolele vremurilor vitrege subt care a copilărit și să ridice și valorifice virtuțile generațiilor de preoți-țărani din Tulgheș, din care a descins, până la înălțimi adevărat siderale, așa cum i-a prevestit profesorul său de l. română din Blaj — G. Precup — încă în cl. VI, scriindu-i pe lucrare deviza: „per aspera ad sidera."

A fost preotul cu adevărat după rânduiala lui Melchisedec și Păstorul mare, care și-a pus sufletul său pentru turma încredințată și care în vieața sa pastorală a căutat întotdeauna pe cei slabi și umiliți și a mângâiat și ajutat pe cei obidiți și greu încercați.

Vieața acestui mare preot a fost cea mai frumoasă și pilduitoare carte, din care au învățat mai mult cei ce l-au văzut măcar odată, decât din numeroasele lui lucrări pline de erudiție și gândire filosofică, străbătută de cel mai cald suflu mesianic. Chiar opera lui de literatură frumoasă — atât de puțin cunoscută — este un înălțător imn cântat Creatorului, împletit din podoabele codrilor copilăriei sale, presărat de slava stelelor aninate în vârfurile brazilor seculari și îmbibat cu miresma de rășină și tămâie, cum numai inima lui de vizionar și artist a putut să-i ofere.

Tot atât de neprihănit și dârz luptător naționalist și român a fost și ca preot. — In anul 1915, când soartea școlilor din Blaj era în grea cumpănă, ca secretar al mitropolitului Mihali, a făcut un memoriu de o documentare clasică și atât de energic, încât chiar dârzului mitropolit i s'a părut prea apăsat, iar la rugămintea aceluia ca să-l refacă, în 5 redactări consecutive l-a agravat tot mai mult, căci spunea adormitul în Domnul: *cu cât vreau să îndulcesc fraza, cu atât se mărește prăpastia școalei confesionale în inima mea.*

In 1916, ca vicar episcopesc, fiind mitropolia evacuată la Oradea, în timp ce mulți fruntași au semnat faimosul memorand de fidelitate către Ungaria, Alexandru Nicolescu a refuzat semnarea și a scris personal preoților mai apropiați să plece din sat în sat și *să spună că e porunca lui să nu semneze nici un preot această declarație necinstită.*

La 1933, în Adunarea generală a „Astrei" din Brașov, i-a vorbit fostului Rege Carol în numele bisericii unite în uimirea și admirația tuturora *despre morala în vieața familiară și în cea publică a celor ce au râs punderea educației neamului*

A fost și un cald sprijinitor și activ membru al „Astrei" și al tuturor mișcărilor culturale. Intreaga agoniseală din America și frumoasa sa bibliotecă de misionar le-a cinstit bisericii unite din Cleveland.

Cu adevărat totul pentru neam, nimic pentru sine.

Odihnească în pace!

# Bravo, Baratky!

de **Ion Colan**

In ziua de care ne legasem, pe vremuri, atâtea nădejdi, dovedită, mai târziu, dezastruoasă pentru destinul României, drumurile m'au dus în București, „orașul prăbușirilor", cum l-a numit cineva dornic de senzațional în titlul operei sale.

Era 8 Iunie.

Lipsea fastul regizat de Potemkinii de altădată. Tribunele nu s'au mai dărâmat, ca atunci, și diverșii cancelari n'au mai apărut cu pieptul capitonat de mulțimea decorațiilor, mari și foarte mari, date în raport cu aptitudinile lor de slugi prea plecate.

Prin dreptul unui stadion, un strigăt pornit din mii și mii de guri acoperea sgomotul bulevardului:

— Bravo, *Baratky*, haida *Sipos*, bravo, *Baratky!!*

Două echipe *românești*, se luptau în cadrul *campionatului național*.

La început am avut impresia că sunt la Budapesta. M'a lămurit prietenul, întâlnit întâmplător, și tot el m'a dus într'o tribună, ca să aud o oră și jumătate același strigăt, adânc jignitor și pentru miile de ocupanți ai tribunelor și, mai cu seamă, pentru Ardeleanul căzut în mijlocul unei lumi *sportive*.

Sentimentul demnității naționale era umilit de sbieretul miilor de voci:

— Bravo, Baratky! — alternat, pentru variație, tot cu un nume accentuat pe prima silabă — bravo, Sipos!

Așadară, este posibil, în acest București, să aduni 10—20.000 de oameni în cuprinsul unui stadion și toți aceștia să știe că jumătate din Ardeal geme subt apăsarea străină; toți să știe că noi nu vorbim la figurat, când însemnăm, în rânduri tipărite, suferințele alor noștri; toți să știe că un episcop, P. S. S. Popovici al Orăzii, a fost expulzat, anul trecut, într'un vagon de vite, plumbuit; toți să aibă cunoștință de atâtea și atâtea „fapte diverse" pe-


— Continuare în pagina 2-a —


FOILETONUL „GAZETEI TRANSILVANIEI"

**Românii grăniceri din Banat și Revoluția din Ungaria 1848-1849**

# Ocuparea Vârșețului și a Bisericii Albe

## Așezarea grănicerilor la începutul anului 1849

de **Antoniu Marchescu**

Forțele revoluționare care ocupau Vârșețul, la începutul lunei Ianuarie 1849, se urcau la cifra de 8.000 de oameni și 18 tunuri, iar Biserica Albă era ocupată de 1000 de oameni și 7 tunuri. Intre trupele de ocupație a celor două orașe și trupele imperiale nu erau decât ciocniri locale, între patrule și avanposturi, fiecare menținându-și pozițiile inițiale.

In a doua jumătate a lunei Ianuarie, gen. Theodorovic se hotărî să întreprindă o expediție dela Panciova asupra Vârșețului. Atacul urma să aibă loc în ziua de 20 Ianuarie, cu sprijinul trupelor din Lugoj. Pentru aceasta încă în ziua de 13 Ianuarie a trimis comunicare colonelului Wernhard, la Lugoj, arătându-i intențiunile sale și-i ceru să intreprindă un marș demonstrativ asupra Vârșețului, ca astfel inamicul să-și împartă în două forțele de care dispune. Comunicarea a sosit prea târziu, abia în 18 Ianuarie, când s'au și luat dispoziții de executarea marșului demonstrativ. Plecarea din Lugoj a fost în ziua de 19 Ianuarie, sub comanda maiorului Eisler, cu 6 compănii de pedestrași, 1/2 escadron de călăreți și 6 tunuri. In drum, la Jamul Mare, Eisler primi știrea că gen. Theodorovic s'a ciocnit cu revoluționarii la Zichidorf, că a intrat în Vârșeț și Biserica Albă și că revoluționarii sunt în retragere spre Beciche-

# „De Descartes à J. J. Rousseau"

In cadrul conferinţelor organizate de Institutul francez din Bucureşti, a vorbit Joi 5 crt. în sala Camerei de Comerţ d-l profesor Jean Delobel.

Conferinţa intitulată: „De Descartes à J. J. Rousseau" ar fi putut face obiectivul unei serii de prelegeri. Totuşi d-l Delobel a reuşit să închidă într'o singură expunere acest subiect atât de vast.

Sistematic — aş putea spune didactic — şi concis, D-sa a arătat paralelismul care există între filosofie şi literatură, urmărind fazele prin care trec aceste manifestări sufleteşti, dela raţionalismul lui Descartes până la J. J. Rousseau şi morala sentimentului.

Literatura franceză a secolului XVII poartă în întregime pecetea filosofiei lui Descartes. Eroul lui Corneille nu este altceva decât idealul uman cartezian, caracterizat printr'o raţiune clarvăzătoare dublată de o voinţă de neînfrânt.

Aceeaşi înrâurire se manifestă în operele solitarilor dela Port-Royal, Bossuet, Fenelon.

Către sfârşitul secolului XVII şi începutul secolului XVIII, sub influenţa progresului ştiinţelor, se observă o deviaţie dela ceea ce era filosofia lui Descartes. Spiritul ştiinţific pătrunde în filosofie şi se ajunge la concepţia: mai multă ştiinţă duce la mai multă virtute şi la mai multă fericire. Este optimismul istoric al enciclopediştilor din epoca „luminilor". (Sec. XVIII).

Mai târziu însă, filosofia engleză (în special a lui Locke) aduce un nou suflu în Franţa. Acum se ia din nou în discuţie problema „individualului", pe care filosofii şi literaţii tind să-l repună în drepturile sale.

Subt aceste multiple influenţe Vauvenargues şi — mai târziu — J. J. Rousseau dau opere, care la prima vedere par revoluţionare, dar care în realitate nu sunt altceva decât o firească închegare în sistem filosofic a ideilor puse în circulaţie cu mult înainte.

N'a trecut nici o sută de ani dela apariţia operei „Discours de la méthode" şi cât suntem de departe de principiul autorităţii şi de raţionalismul lui Descartes! Acestor principii, care au dominat spiritul francez o jumătate de veac, li se opun: sentimentalismul, lirismul, concepţia omului desăvârşit prin natură şi corupt de societate.

Calitatea superioară a ideilor expuse, temeinica pregătire a conferenţiarului şi vioiciunea tonului au făcut din prelegerea d-lui Delobel un adevărat model.

*Sabina Novac*

———

# SPICUIRI

## din dicţionarul greşelilor noastre de limbă

de **Ax. Banciu**

V.

Părerea celor care susţin că vocalele *ă, â* sunt urâte şi de aceea să nu ne opunem generalizării formelor de cuvinte în care ele au fost înlocuite cu alte vocale, nu e justificată. Nici un sunet nu e „urât", în sine. Il poate, însă, face „urât" felul cum e rostit. Inchipuiţi-vă, d. p., un Român care, de un cârd de vreme, e hrănit cu acelaşi fel de mâncare. De câte ori o vede, se încruntă. Intr'o zi apoi, suprasăturat, răbufneşte, sacadând apăsat şi lat: „Iar *mă-mă-li-gă* cu *brânză ?!...*" Şi închipuiţi-vă un alt Român, dornic de această mâncare, rostindu-şi cu faţa înseninată bucuria vederii ei: „Aaa..., *mămăliguţă* cu *brânză ?!...*"

Nu ştiu dacă urechea cetitorilor mei prinde deosebirea între cei doi *ă* şi *â*. Eu o simt. Pentru urechea mea, *ă* din exemplul prim e dur, saturat de ură, greu ca de plumb, parcă se strâmbă la om; al doilea, dimpotrivă, uşor, aproape volatil, simpatic, parcă-ţi face cu ochiul, invitându-te la masă. Cel dintâi, e „urât"; al doilea, nu.

Dac'am admite că aceste vocale sunt „urâte" în sine — *oricum* şi *oricine* le-ar exprima — trebuie să admitem că şi limbile care le au sunt „urâte". Şi câte sunt! Cine ar putea risca, însă, o astfel de aserţiune? Le au doar chiar neamuri care, fiindcă n'au pentru ele semne grafice aparte, nu-şi dau seama că le au, totuşi, în rostirea cuvintelor. Iată, d. p., *limba germană.* Rostiţi cuvintele Mutter, Vater, Bettler, Messer, Kellner, Versuch, keinen, widmen, sichgewöhnen, Palukes etc. şi ascultaţi atent, dacă nu rostiţi *ă* în locul lui *e* subliniat, sau dacă nu auziţi pe *â* mai atenuat, ce e drept, dar perceptibil — între *ss, n* în cuv. essen, messen (exprimate: *essn, messn)* şi altele de felul acestora?

O paranteză. E curios că d. p. Saşii, care rostesc clar aceste vocale în cuvinte germane, nu le pot rosti în cuv. româneşti, exceptând pe cei care ne învaţă limba de copii, decât — iarăşi o curiozitate — pe *a* din silaba finală a cuvintelor. In graiul lor, pânea devine pune, mâna—mună, câne—chine, brânza—brinză, gândul—ghind, păsatul—posat, părintele—porinte etc.

Nu poate fi, deci, vorba de sunete „urâte" în sine. Şi chiar dac'ar fi „urâte", ele constituesc o caracteristică a limbii noastre faţă de celelalte limbi romanice, întocmai cum nazalizarea şi accentul întotdeauna pe silaba ultimă a cuvintelor e o caracteristică a limbii franceze, sau accentul pe silaba primă, o caracteristică a limbii maghiare ş. a. m. d., particularităţi care multora le „displac". Decât, limbile în formarea, nuanţarea şi desăvârşirea lor nu se orientează după gusturile şi preferinţele noastre. Ele îşi au firea, legile, factorii lor determinanţi, care prezidează la desvoltarea şi perfecţionarea lor. Şi vot deliberativ, hotărîtor, la această perfecţionare numai acestea au.

Să nu ne grăbim, deci, cu deschiderea uşii şi poftirea în casa noastră a oricărui intrus, numai fiindcă se prezintă cu recomandaţii simandicoase. Trebuie cercetate aceste recomandaţii, dacă prezintă şi încredere, — încrederea pe care n'o poate inspira decât *autoritatea* în *materie.* Intrările frauduloase, excepţiile, trebuie să ne ţină mereu treji, precauţi la recepţia lor.

Farmecul *noutăţii* e ademenitor. Dar *nu tot ce e nou, e şi bun, mai bun decât ce e vechiu.* Ba adeseori, subt ademenitoarea spoială a noutăţii, se ascunde hâdoşenia *mai răului,* fiind isprava ignoranţei, dacă nu cumva a prostiei. Cum se va mai putea constata din cele ce vor mai urma.

———

*Notă.* S'ar putea întâmpla ca în aceste „Spicuiri" cetitorilor noştri să li se pară că, în anume cazuri, documentaţia ar mai lăsa de dorit. Pricina e, că la sat, unde mă găsesc, nu am mijloacele de informaţie şi documentare pe care le-aş avea la Braşov. De aceea, cetitorii vor ierta unele insuficienţe, inerente acestei împrejurări. Public totuşi aceste Spicuiri, fiindcă mi se cer şi fiindcă ele pot fi de interes, şi în forma în care se prezintă, pentru mulţi din cetitorii Gazetei. De altfel, ele nu sunt scrise pentru linguişti.

———

# Bravo, Baratky!

de **Ion Colan**

Continuare din pag. 1-a.

trecute pe spatele ţăranului şi intelectualului român din Ardealul de Nord; toţi să vadă, în fiecare zi şi la fiecare pas, figuri de pribegi, purtându-şi băjenia pe străzile capitalei şi totuşi — în ciuda acestor realităţi — mii de oameni să aduleze un zeu sportiv, pentru diferitele şmecherii făcute în cadrul unei competiţii *naţionale,* uitând complet că zeul se numeşte *Baratky* şi că e fiu de sânge străin.

Tradiţionala ospitalitate românească în cazul de faţă poartă alt nume, imposibil de rostit fără a ne umili cititorii, deprinşi cu scrisul nostru măsurat în cuvinte.

Nu ne interesează aici viaţa sportivă. Nu avem nimic nici cu acest sportiv Baratky. El, ca om, poate fi foarte cumsecade; ca atlet al mingii rotunde, poate fi desăvârşit. Şi el, şi Sipos şi mulţi, foarte mulţi.

Un lucru însă nu poate fi: *Român!*

Aduceţi-vă aminte, Bucureşteni, de cazul celuilalt nelipsit din toate „naţionalele" noastre, faimosul Bodola. L-am îmbrăcat în tricoul tricolor, l-am alintat drăgăstos cu „Duduş", i-am plătit lefuri şi prime încât omul şi-a putut face o casă, iar când graniţele s'au prăbuşit, unul din primii care ne părăsea a fost *„naţionalul"* nostru „Duduş".

Ne-a rămas Baratky & Comp.

Trebuie că în clubul care-l dădăceşte, are o leafă pe care la Budapesta n'ar fi primit-o. Altfel pleca şi el. Dar asta e treaba lui. Omul, cunoscându-şi meseria, e liber să facă ce vrea. Noi, însă, ca Români, nu mai suntem liberi să facem decât ceea ce românismul o pretinde în ceasul de faţă.

E liberă Regia Autonomă C.F.R. să ţie în serviciul ei, ca funcţionari, pe ori câţi Baratky vrea. E liberă să le plătească salariile pe care le merită, în această calitate. Sport „naţional" însă, nu are dreptul să facă cu streini, dacă nu pentru demnitatea naţională a unei autorităţi, măcar pentru faptul că de vreo zece ani ne tot opintim să romanizăm sportul românesc.

Asta-i una.

Pe urmă: sunt liberi Bucureştenii să cadă în extaz în faţa oricărui profesionist sportiv, de orice naţionalitate. Noi, Ardelenii, exceptăm una. Basarabenii şi alţii vor fi având şi ei excepţiile lor. Atâta vreme cât Ardealul îşi înăbuşe greu durerea, noi nu putem striga „Bravo, Árpád!" (e, doar, numai o întâmplare că d. Baratky nu poartă acest nume!). A face altfel, însemnează a fi inconştienţi. Sgomotoşii manifestanţi bucureşteni ne-ar putea servi, oare, imformaţia: Câţi Români sunt aplaudaţi de Unguri în echipele dela Budapesta?

Se va riposta că sportul e internaţional?

Şi muzica e internaţională, şi comerţul la fel, dar în limitele unui stat *totul* nu poate fi decât *naţional.* Sau, dacă Bucureştii cred altfel, să ni-o spună, ca să ştim la ce ne putem aştepta dela diferitele „naţionalizări", încercate de foarte mulţi ani încoace. Căci, dacă în toate domeniile aşa se procedează, lustruind firme nouă pe frontispiciul vechilor edificii, atunci...

Preferăm punctele de suspensiune, pe care le-am dori cuie înfipte în aceste frontispicii, ca să ne spânzurăm gândurile de ele!.

———

## Două morminte, din veacul al XV-lea, descoperite în biserica Sf. Nicolae din Şcheii-Braşovului

In toamna anului trecut s'au început la biserica Sf. Nicolae, lucrările pentru repararea şi împodobirea ei cu o nouă pictură.

Intre lucrările ce se vor executa e şi adâncirea interiorului cu 50 cm., pentru îmbunătăţirea acusticei.

In cursul săpăturilor ce s'au făcut până acuma, s'a dat peste părţi din temelia vechei biserici şi s'au descoperit, — în partea dinspre miazănoapte, în dreptul amvonului şi în imediata apropiere a stranei cântăreţului din stânga, — două morminte: *unul,* al popii *Costa,* ajuns preot la această biserică, prin recomandaţia voevodului Ţării Româneşti, *Basarab cel Bătrân,* sau *Basarab II Laiotă,* supranumit şi *Ţepeluş,* — mort în a. 1477, luna Oct. 2; şi *al doilea,* imediat după el, al protectorului său, *Laiotă Basarab,* prins şi omorît în a. 1481 de oştenii lui *Ştefan cel Mare,* — care-l urcase în scaunul de domnie, — drept pedeapsă, pentru „necredinţa şi nerecunoştinţa cu care l-a hrănit atâta timp", după ce i-a zdrobit mai întâi armata, ce şi-o aşezase sub munţii judeţului Râmnic, ca să aştepte sosirea Turcilor şi apoi să atace oraşele Braşov şi Sibiu [2])

*Dr. Sterie Stinghe*

[1]) *N. Iorga*: Braşovul şi Românii, p. 312 13

[2]) *Xenopol*: Ist. Rom., Vol. II p. 424.

recul Mare. Eisler desarmă Jamul Mare şi Cudriţul, apoi se retrase la Lugoj. După sosirea lui la Lugoj, batalionul Sivkovic şi ulanii s'au retras în cetatea Timişoarei, iar glotaşii au fost lăsaţi la vatră.

AŞEZAREA GRĂNICERILOR LA INCEPUTUL ANULUI 1849.

Regimentul 13 de grăniceri romano-bănăţeni avea, la începutul anului 1849, 5 batalioane pe picior de războiu, cu următoarea repartiţie:

1. Primele două batalioane (compăniile 1—12) erau pe câmpul de luptă în Italia.

2. Două compănii (15 şi 16) făceau parte din garnizoana de apărare a cetăţii Aradului,

3. Şase compănii (17, 18, 25, 26, 27 şi 28) se găseau în cetatea Timişoarei.

4. Patru compănii (22, 23, 29 şi 30) apărau Caransebeşul şi împrejurimile lui.

5. Patru compănii (13, 14, 19 şi 21), împreună cu detaşamentul de plăieşi, erau afectate apărării Lugojului.

6. O companie (24), sub comanda locot. Zanon, ocupa Sasca şi trecătoarele Almăjului.

7. O companie (20), sub comanda căpitanului Mihanovic, ocupa Oraviţa, Reşiţa şi Bocşa.

8. Escadronul de serezani era împărţit: o parte la Timişoara, o parte la Lugoj şi o parte la Caransebeş.

——

Citiţi „Gazeta Transilvaniei"

## Orarul de vară

Se face cunoscut că, în conformitate cu dispoziţiunile Ministerului Muncii, pe timpul sezonului de vară, adecă începând cu data de 1 Iunie şi până la 15 Septemvrie 1941, toate magazinele comerciale, inclusiv frizeriile din cuprinsul Municipiului Braşov vor fi ţinute închise în timpul repaosului de prânz, între orele 13—16, rămânând în vigoare vechiul orar de închidere seara la ora 19; iar băcăniile, prăvăliile cu articole alimentare şi frizeriile la ora 20.

Asemenea atelierele de frizerie şi coafură vor închide Sâmbătă şi în ajunul sărbătorilor legale la orele 22.

———

BCU Cluj / Central University Library Cluj

# DREPTURI ISTORICE ?*)

de **Dr. D. Chirculescu**

Alături de starea de fapt a aşezării lor etnice în Transilvania, care constitue prin ea însăşi un drept, şi cel mai puternic, ea încadrându-se în norma generală internaţională, Românii pot arăta certificatul lor de naştere pe acest pământ, certificatul lor de botez în sânge la primele năvăliri barbare, ei pot arăta că tot ei sunt aceia care şi-au apărat pământul contra atâtor popoare, care au trecut peste ei. Ei mai pot arăta, — culme a ironiei Istoriei,— că tot ei sunt aceia care au apărat odinioară cu sângele lor, ca ostaşi şi şefi militari, — iobagii români şi Corvinii,— pe Ungurii aceştia care, în zilele noastre, contestă dreptul la existenţă a neamului românesc, căruia îi datoresc atâta. Că Istoria nu va fi aducând dodocumente pentru fiecare zi, pentru fiecare oră a existenţii poporului românesc în Transilvania şi în principate? Desigur. Dar poporul românesc nu poate fi învinuit de hiatusurile Istoriei, atât de frecvente pentru trecutul omenirii de pretutindeni, mai ales că aceste hiatusuri se explică cu uşurinţă prin evenimentele, care au acoperit sau nimicit pe alocurea, în timp, pagini întregi din registrul Istoriei. Sunt lipsuri de înregistrare a evenimentelor petrecute. Aceste lipsuri sunt ale Istoriei. Dar nu pot fi lipsuri, întreruperi, în aşezarea unui popor care dovedeşte naşterea lui şi un şir de fapte ale sale la intervale mai mari sau mai mici, pe acelaşi pământ. Se poate oare închipui un popor care se plimbă dintr'un loc în altul, pentru a veni să creeze fapte istorice numai pe aceleaşi meleaguri, în aceleaşi graniţe, dar nicăeri în altă parte? Şi cum oare Istoria, dacă acest popor românesc n'ar fi rămas continuu aci, pe pământul Transilvaniei, nu ne poate ea spune pe unde va fi colindat, nici ce a făcut pe unde a fost? Nu există nici un eveniment cunoscut care să sprijine o asemenea teză. Istoria nu ne poate spune nici unul. Nici Ungurii. Fiindcă poporul român n'a colindat pe nicăeri, ci a rămas la el acasă, unde s'a născut şi unde se află şi astăzi, ca să-şi apere pământul, şi nevoile, şi neamul.

## Drepturile reale

Aşadar, noi Românii avem de partea noastră, astăzi, starea de fapt a aşezării noastre etnice pe pământul Transilvaniei, iar Istoria ne aduce dovezile că această stare de fapt dăinuieşte de 2000 de ani, cu toate invaziile care au trecut peste noi şi cu toată politica de desnaţionalizare, pe care Ungurii au practicat-o în Transilvania. E destul ca să putem afirma cu tărie drepturile noastre asupra Transilvaniei, cum şi puterea de viaţă a neamului românesc.

La ce se rezumă atunci „drepturile istorice" ungare asupra Transilvaniei? La încercarea, pur şi simplu, de a acopori cu o aparentă justificare tendinţa de a subjuga cu orice chip naţionalităţile învecinate. Poporul maghiar e prea neînsemnat ca număr ca să poată pretinde un rol oarecare în concertul european; singura soluţie pentru a însemna ceva, este să înglobeze şi să desnaţionalizeze populaţiile de altă origine etnică. Aceasta este, pentru Ungaria, o chestiune de viaţă şi de moarte. Şi ca totdeauna în asemenea condiţii, orice pai care se pare că te-ar putea salva dela înnec, trebue folosit. Paiul acesta este „dreptul istoric" al naţiunii maghiare.

In concluzie.

Precedentul unui trecut de nedreptăţi şi de asupriri a Românilor de către Unguri nu poate fi folosit ca îndreptăţire pentru ca aceeaşi nedreptate să fie instituită din nou şi menţinută; aceasta în ce priveşte „drepturile istorice" ale coroanei Sfântului Ştefan.

Starea de fapt a aşezării etnice româneşti pe pământul Transilvaniei, stabilitatea bi-milenară a acestei aşezări pe care Istoria o întâlneşte oridecâteori e vorba de aceste meleaguri, arată cu prisosinţă drepturile noastre asupra Transilvaniei, şi spulberă pretenţia ungară a „drepturilor istorice" în secundul lor înţeles, care vrea să facă din Români nişte venetici pe propriul lor pământ.

In ambele înţelesuri date de Unguri drepturilor lor istorice, avem a face nu cu un principiu, cu norme sau „drepturi istorice", ci cu formule meşteşugite, ipocrite, ţintind să acopere pofte, pe care dreptatea internaţională le dispreţueşte.

Ce înţeles mai poate avea atunci smulgerea Transilvaniei de Nord dela Statul Român pentru a fi înglobată în Statul Ungar?

Inţelesul acela este scris cu litere de foc şi sânge în sufletul românesc, căruia lacrimile şi vaetele fraţilor din Nordul Ardealului nu-i vor da odihnă până ce dreptate nu se va face. Şi ziua aceea va fi atunci când se va realiza din nou crezul nostru vechi, în totul aidoma cu cel german; el sună astfel: *un singur popor, un singur stat, un singur conducător.*

---

# Medicina şi problemele rasei

In ziua de 7 Iunie, în sala Camerei de Comerţ şi-a ţinut conferinţa subt titlul de mai sus, distinsul profesor dela facultatea de medicină Cluj-Sibiu, d-l Dr. Emil Ţeposu.

Până bine de curând se credea, că adevăratul medic să nu se prea îndepărteze de lângă patul bolnavului şi să nu iasă din laborator în lumea mare.

Medicul de azi s'a schimbat. El nu mai consideră medicina ca un mijloc de câştigare a pânei de toate zilele, stând lângă patul bolnavului, ci vede rostul medicinei în primul rând în apărarea sănătăţii, aruncându-se în luptă pentru această apărare,

Un astfel de apărător şi luptător este şi d-l Prof. Dr. E. Ţeposu. Este un foarte bun practician al medicinei, deci luptă şi pentru ca principiul nou al medicinei să fie dus la victorie.

In conferinţa D-sale, ascultată cu un viu interes de un public ales, D-sa a arătat, foarte frumos, evoluţia prin care a trecut medicina. Dela simplele încercări de curmare a durerei ale medicilor primitivi, la medicina ştiinţifică a boalelor, care credea numai în ştiinţa şi în vindecarea boalelor, până la medicina de azi, care crede mai mult în cultivarea sănătăţii trupeşti şi sufleteşti a omului, decât în vindecarea boalelor.

D-l Prof, Dr. Ţeposu a arătat, într'o formă convingătoare, mijloacele prin care se poate ajunge la sănătatea individului. Familia este celula, prin care se poate ajunge în primul rând la sănătatea individului şi prin aceasta la cea a naţiunii. Ereditatea, sângele înaintaşilor, pe care-l primeşte fiecare prin familie, dă fiecărui om sănătate, sau boale. Toată legislaţia trebuie să fie îndreptată către întărirea familiei, dacă vrem să ajungem la sănătatea şi întărirea naţiunii. Sănătatea naţiunii trebue să fie supremul scop al legislaturei unei ţări, dacă aceasta vrea să se ridice şi întărească.

Principiile puse în conferinţa sa de d-l Prof. Dr. Ţeposu au fost susţinute cu multă pregătire şi putere de convigere.

nc.

---

# Conferinţa
## d-lui Consul Dr. Ing. Giovanni Zambler

In ziua de 6 Iunie, în sala Institutului de Cultură Italiană" din localitate, s'a serbat festivitatea închiderii cursurilor pe anul 1940—1941.

Cu această ocazie Dl Dr. ing. Giovanni Zambler, director al Uzinei Electrice din Braşov şi Consul al Italiei, a ţinut o conferinţă foarte interesantă despre „Industria Electrică în serviciul Autarhiei Italiene".

Conferenţiarul a arătat, că Italia în desvoltarea Industriilor ei după un plan autarhic, a fost nevoită în primul rând să rezolve problema forţei electrice. Necesităţile de forţă ale industriilor fiind în continuă creştere, trebuia găsită o soluţie în concordanţă cu principiile autarhiei. Astfel s'a ajuns la o desvoltare din ce în ce mai mare a instalaţiunilor hidroelectrice, care şi înainte erau destul de bine echipate. Prin legarea cu reţele electrice de înaltă tensiune a Nordului cu Sudul Italiei, s'a putut ajunge a se acoperi aproape toate necesităţile de forţă electrică numai din surse hidraulice, căci sursele din Nord, disponibile mai ales vara, se completează cu cele din Sud, disponibile mai ales iarna.

Importanţa industriei electrice se vede şi din cifra urcată de 17 miliarde KWore produse în Italia în 1939 (faţă de cca 1,2 miliarde KWore produse la noi).

Conferenţiarul a arătat apoi numeroase proecţiuni de construcţii de instalaţiuni hidroelectrice care sunt acum în curs de execuţie, arătând că prin această muncă se aplică în modul cel mai complect toate principiile fasciste de colaborare perfectă între munca umană şi capital, dând astfel largi posibilităţi pentru desvoltarea asistenţei sociale şi desvoltarea standardului de vieaţă a lucrătorului italian.

După încheerea conferinţei, care a fost îndelung aplaudată, a urmat cuvântul de închidere a anului şcolar, rostit de Dl profesor Palmieri. In cuvinte calde şi însufleţite distinsul profesor şi-a luat rămas bun, pentru vară, dela elevii săi, arătând mulţumirea sa de a fi putut colabora la strângerea relaţiilor de amiciţie între cele două Ţări surori şi relevând încă odată strânsele legături de sânge şi de limbă ce unesc popoarele: italian şi român.

Impresionant a fost cuvântul rostit de elevul Olariu Victor, care în câteva fraze simţit exprimate şi cu un frumos accent italian, a mulţumit profesorilor săi şi în deosebi profesorului Palmieri, care cu atâta dragoste conduce acest Institut de Cultură Italiană.

*D. S.*

---

# Abonaţii „Gazetei Transilvaniei"

**Şi-au achitat abonamentul pe anul 1941**

*Ghimbav*, prin părintele Gheorghe Coman

1. Coman Gheorghe, preot,
2. Comşa Dumitru, econom,
3. Cârstocea Ioan, econom,
4. Hamzea Gheorghe, econom,
5. Stăniloiu Vasile, econom,
6. Comşa Valeriu,
7. Vlădăreanu Gheorghe,
8. Saftu Ştefan,
9. Brânzea Maria, văd..
10. Cârstocea George,
11. Suşu Valeriu,
12. Poenar Nicolae,
13. Şurariu Dumitru,
14. Radu Neculae,
15. Munteann Gheorghe,
16. Bocă Ioan,
17. Pivodă George, pantofar,
18. Pivodă Ioán,
19. Comşa Dumitru, jun.

---

PRIMĂRIA COMUNEI INTORS.-BUZĂU

Ocol. Silvic.

## Publicaţiune

Se aduce la cunoştiinţă că în ziua de 23 Iunie 1941 orele 10 în localul Ocolului Silvic Intorsura Buzăului se va vinde prin licitaţie publică cu oferte închise următoarele:

1. Din pădurea Părăul Dulce 178 m. steri.

Din pădurea Părăul Dulce 280 fire stejar, garanţie 8.000 lei.

2. Din pădurea Bornaşul 381 m. steri, garanţie 6.000 lei, situate în hotarul comunei Dobârlău jud. Braşov.

Asemenea se scoate în licitaţie publică păşunea înpădurită:

1. Suprafaţa 940 ha. a Com. Covasna, garanţie de lei 5.000, situată pe hotarul comunei Barcan.

Vânzarea se va face cu respectarea art, 88—110 din Legea Contabilităţii publice, regulamentul oficiului central de licitaţie.

Normele generale de ţinerea licitaţiei, condiţiunile generale de exploatarea pădurilor statului, completate cu condiţiunile speciale de care amatorii pot lua cunoştiinţă la acest Ocol,

Oferte telegrafice, telefonice, condiţionate, netimbrate, nesigilate sau supraoferte nu se primesc.

In caz de lipsă de concurenţi, licitaţia următoare se va ţinea la 1 Iulie 1941, în aceleaşi condiţiuni şi fără altă publicaţie.

Şeful Ocolului Silvic,
Ing. Şef Silvic *N. Goţia*

Secretar, *I. Suciu.*

---

Primăria Municipiului Braşov

No. 13480/1941
Serv. silvic

## Publicaţie de licitaţie

In ziua de 4 Iulie 1941 ora 12 se va da în exploatare prin licitaţie publică cu oferte închise, cca. 1.200 metri steri lemne de foc în dijmă.

Cota dijmei de strigare este pentru 100 metri steri lemne de foc, fag, în favorul Primăriei 60%.

Ca garanţie se cere 10.000 Lei numerar sau în efecte.

Licitaţia se va ţine în conformitate cu dispoziţiunile art. 88—110 din L. C. P.

Caetul de sarcini se poate vedea în orele de serviciu la serviciul silvic.

Braşov, la 3 Iunie 1941.

Primăria Municipiului
Braşov

---

ROMÂNIA
Primăria comunei Tărlungeni
Judeţul Braşov

No. 1408 1941.

## Publicaţiune

Se aduce la cunoştinţă publică, că Primăria comunei Tărlungeni, judeţul Braşov, concesionează dreptul de exploatare al izvorului de borviz captat de comună, din comuna Tărlungeni judeţul Braşov, precum şi dreptul exclusiv de cercetare şi exploatare al tuturor izvoarelor de borviz, de pe teritoriul din hotarul comunei Tărlungeni jud. Braşov.

Concesionarea se face pe cale de licitaţie publică, şi respectarea disp. art. 88—110 din Legea Contabilităţii Publice publicate în Monitorul Oficial Nr. 127—1931.

Concesiunea se dă pe termen de 30 ani.

Concurenţii vor depune o garanţie provizorie de 100.000 lei în numerar sau efecte garantate de Stat.

Caietul de sarcini, cuprinzând condiţiunile de licitaţie, se poate vedea în zilele şi orele de serviciu, la Primăria comunei Tărlungeni.

Licitaţia se va ţinea la data de 19 Iulie 1941 orele 10 în localul Primăriei comunei Tărlungeni judeţul Braşov, iar în cazul când această licitaţie va rămânea fără rezultat din lipsă de concurenţi, ş. a. se va ţinea o a doua licitaţie la data de 5 August 1941 orele 10 în acelaşi loc.

Tărlungeni, la 5 Iunie 1941.

Primar, Notar,
Cpt. *Ioan Frătilă* *Dionisie Tărean*

# CRONICA RAZBOIULUI

## A început războiul în Siria

Locurile în care, acum aproape 2000 de ani, răsuna ecoul propovăduirilor lui Hristos pentru pace şi adevăr, sunt străbătute astăzi de bubuitul tunurilor. Genizaretul, Capernaumul, Cezaria lui Filip, Damascul, renumita cetate a săbiilor de oţel, Valea Eufratului şi atâtea alte numiri ce ne amintesc de adevărurile biblice; ţinuturi în care primele seminţii îşi păşteau turmele de oi şi cirezile de vite, când în pace, când în „lupte fratricide", sunt colindate astăzi de răsboinicii care — ca şi în trecutul îndepărtat — poartă acelaşi nume, prin vinele lor curge acelaşi sânge de frate...

Războiul din Siria a început. De data aceasta însă Englezii au deslănţuit acţiunea. Din luptele de până acum, au învăţat că tactica întârzierii nu foloseşte ci, din contră, provoacă insuccese. Prin aceasta Englezii au parat lovitura ce li se pregătea şi în această zonă de o importanţă strategică vitală. Dacă Siria ar fi căzut în stăpânirea forţelor Axei, s'ar fi răpit Angliei putinţa de aprovizionare a Metropolei prin Suez şi Mediterana, căci flota navală britanică, refugiată în partea orientală a Mediteranei, nu ar mai fi avut întrebuinţarea dorită.

### Cum s'a desfăşurat acţiunea

Atacul forţelor engleze a început în dimineaţa zilei de Duminecă 8 Iunie, trecând frontiera Siriei şi Libanului. La forţele engleze se adaogă cele franceze, partizane ale generalului De Gaulle. Din informaţiile engleze rezultă că atacul a fost dat din patru părţi: In direcţia Beyruth, în direcţia Damasc, dinspre Aman (Transiordania) şi dinspre Irak, de-a-lungul Eufratului.

Atacul dinspre Beyruth s'a dat pe principala arteră de comunicaţie din lungul coastei ce leagă Tirul de Sidon. Acţiunea engleză împotriva Siriei şi Libanului este pretextată de faptul că în Siria s'ar găsi forţe germane. In această privinţă generalul Dentz, înaltul comisar al Franţei în Siria, a desminţit înainte cu câteva zile, printr'o declaraţie formală, că nicăeri în Siria nu se găsesc trupe germane. Postul de radio Londra a anunţat că generalul Wilson a primit înaltul comandament al operaţiunilor din Siria.

Autorităţile franceze din Vichy constată că faptul numirii unui general englez în calitate de comandant suprem al forţelor engleze şi gaulliste, angajate în acţiunea din Siria şi Liban, dovedeşte că Anglia şi-a lepădat astfel masca şi că manevrele dela început ale generalilor dezidenţi, De Gaulle şi Catroux, nu au fost decât uneltiri spre a găsi un pretext care să legitimeze agresiunea. Forţele engleze şi ale generalului De Gaulle s'au îndreptat înspre Siria meridională. Forţele franceze din Siria sunt subt comanda generalului Dentz.

După ultimele informaţii detaşamente motorizate şi blindate, sprijinite de artilerie, înaintează pe drumurile ce duc spre Damasc, întâlnind rezistenţa armatelor francez, la o distanţă de 60 km. de Damasc. O formaţie navală britanică, compusă dintr'un cuirasat, două crucişetoare şi cinci torpiloare, venind din Sudul Beyruthului, a debarcat pe coasta Libanului un detaşament înarmat cu mitraliere. După informaţiile agenţiei D. N. B. acest detaşament a fost luat prizonier.

### Luptă frate contra frate

Principiile cele mai elementare ale umanităţii au fost desconsiderate şi o luptă fratricidă a început. Ştirea aceasta, deşii nu a surprins pe nimeni, a produs o impresie puternică în toată lumea creştină. Cu toate că victoria nu poate fi întrezărită, se aşteaptă totuşi ca sentimentele frăţeşti să răbufnească, punându-se astfel capăt unei lupte care face să curgă acelaşi sânge. Ultimul comunicat englez vorbeşte de proclamaţia Generalului Catraux, care în numele generalului De Gaulle şi a guvernului britanic declară, că se garantează libertatea şi independendenţa Siriei şi Libanului.

### Frontul din Siria

Frontul din Siria are o întindere de aproape 1000 de km. El se întinde dela capul Ras Naku, pe coasta Mediteranei, între Tir (Liban) şi Sent Jean d'Acre (Palestina), până la frontiera Turciei, pe Tigru. Trei sectoare principale pot fi delimitate în configuraţia geografică a acestei frontiere. 1) Intre Mediterană şi depresiunea Iordanului, o linie de dealuri care nu trec de 600 m. Regiunea constitue o poziţie destul de puternică, străbătută de o singură şosea de coastă. La răsărit de acele dealuri se deschide adânca depresiune a Iordanului spre lacul Tiberiada. 2) Există o altă cale de pătrundere în regiunea Tiberiadei, care trece peste Iordan, între Localitatea Tiberiada şi lacul Hule, îndreptându-se spre Damasc. La Est şi până la Abuk Kemal, pe Eufrat, sunt aproape 500 km. de frontieră în linie dreaptă, despărţind Siria de Transiordania şi Irak. Partea de Vest a acestei frontiere este dominată de masivul Gebel Druse, un fel de bastion care apără Damascul dinspre Sud-Est. Informaţiile arată că la Gebel Druse se dau lupte înverşunate. 3) Intre Eufrat şi Tigru, frontiera de peste 400 km. străbate un pustiu fără accidente naturale însemnate. Principala bază franceză din această regiune este Palmira-Deir es Zor, pe Eufrat, spre care o coloană engleză este în plină înaintare.

### O parte din armata franceză a trecut la Englezi?

Din izvor american s'a răspândit ştirea că o parte din armata franceză din Siria a trecut de partea Englezilor. Trecerea acestei armate s'ar fi produs în regiunea de operaţii militare dela Djebel Drus. Agenţia D. N. B. desminte ştirea ca fiind lipsită de orice temei; tot astfel se desminte ştirea după care flota franceză ar fi plecat spre Siria.

### Situaţia haotică în Irak

Din Teheran se comunică de agenţia „Ştefani" că situaţia în Irak continuă să fie haotică. La Bagdat numeroşi evrei şi câţiva englezi au fost masacraţi. Arabii au jefuit magazinele şi casele evreilor. Din cauza unor incidente grave, şeful poliţiei a fost arestat. Guvernul numit de regentul Abdullah nu este valid din punct de vedere legal, căci după constituţia ţării numai parlamentul singur poate să aleagă sau să destitue pe regent, iar regentul Abdullah a fost destituit acum două luni. Pe lângă aceasta, toate grupările politice sunt protivnice noului guvern. Cu toată starea de asediu, incidente numeroase isbucnesc la Bagdad.

Se pare însă că situaţia din Siria, favorabilă Englezilor, va aduce calmul în Irak care, deocamdată, a rupt relaţiunile diplomatice cu Italia, iar cetăţenii italieni din Irak au fost invitaţi să părăsească ţara în termen de 24 ore.

### In Africa şi Mediterana

Situaţia din Africa este aceeaşi. La Tobruk au continuat atacurile aviaţiei, iar câteva atacuri terestre au fost respinse. In Mediterana se pregăteşte, de flota navală a Axei, o ultimă lovitură forţelor navale engleze care, cu toate pierderile suferite, se menţin, încă într'o situaţie bună. La Alexandria aviaţia germană a bombardat câteva centre militare însemnate.

### In Rasărit...

In Răsărit este aşteptat să răsară luceafărul unor mari speranţe, care să idespice calea pe care un popor va mărşălui, pentru a doua oară în istoria contemporană, spre culmile unui sfânt ideal care, odată realizat, nimeni nu-l va mai putea răpi...

### Peste Atlantic

Peste Atlantic, s'a produs în ultimile zile o tensiune între Statele Unite şi America Latină, provocată de accentuarea politicii intervenţioniste a preşedintelui Roosevelt, care urmăreşte un profit de pe urma agresiunei engleze contra Franţei în Siria, considerând pe generalul De Gualle ca unic reprezentant al Franţei, fapt care i-ar permite preşedintelui Roosevelt să intre în stăpânirea posesiunilor franceze din emisfera occidentală.

Planul cu privire la cucerirea posesiunii ar fi, dealtfel, impus de pregătiri de mai multă vreme. Guvernul din Washington ar înţelege să asocieze moralmente la această agresiune America Latină, invocând acordurile încheiate cu prilejul ultimei conferinţe dela Havana. Ştirile privitoare la această situaţie arată că cele mai însemnate republici din America de Sud refuză în mod categoric orice adeziune, fie pentrucă socotesc că nu există nici o justificare pentru un asemenea act de agresiune, fie pentrucă consideră acordurile dela Havana ca ne mai având valoare, în urma depărtării Statelor Unite de poziţia lor de neutralitate, pentru a asuma o poziţie care ar putea fi denumită de „beligerantă nedeclarată".

BCU Cluj / Central University Library Cluj

### Discursul Ducelui Mussolini

Pe plan politic s'a produs discursul Ducelui Mussolini, ţinut în Camera fasciilor, cu prilejul primei aniversări a intrării în războiu. Premierul italian a făcut expunerea amănunţită a tacticei din Grecia şi a descris acţiunea eroică a soldaţilor italieni care au sdrobit nu numai armata greacă, dar au anihilat şi ajutorul, şi intervenţia Angliei în acea campanie.

Ducele s'a ocupat apoi de campania din Jugoslavia, care a făcut ca armata sârbă să fie lichidată mai repede decât s'a aşteptat, lichidare care a făcut să reînvie statul Croat.

Relativ la Grecia d-l Mussolini a declarat că această ţară face parte din „spaţiul vital" al Italiei.

Referindu-se la războiul din Africa a declarat că „morţii nu vor rămâne nerăsbunaţi".

Din punct de vedere politic Italia merge mână 'n mână cu Germania spre victoria finală. Două popoare şi un singur războiu, două popoare şi un singur ideal, iată ce uneşte Italia de Germania.

Ducele a arătat rolul important pe cara îl are România în cadrul puterilor Axei, subliniind poziţia Spaniei şi Turciei şi terminând cu declaraţia că poporul italian se găseşte într'o încordare totală pe drumul celor mai mari realizări.

*Mardare Mateescu*

### Exerciţiu de camuflaj

Primăria Municipiului Braşov comunică: La 11 Iunie 1941 se va executa un exerciţiu de camuflaj. La această dată toate casele particulare, Instituţiile de Stat şi particulare, Intreprinderile industriale, cazărmile şi gările intră în regim întunecat. Se vor camufla toate luminile din interior, iar cele din afară vor fi complet stinse. Toate vehiculele deasemenea vor fi camuflate.

## Sfinţirea de arhiereu a episcopului Veniamin Nistor

In ziua de 8 Iunie 1941 a avut loc, în catedrala Mitropoliei din Sibiu, sfinţirea de arhiereu a noului episcop ales la Caransebeş, P. S. S. Veniamin Nistor.

I. P. S. S. Mitropolitul Ardealului, Dr. Nicolae Bălan. P. S. S. Vasile Stan, episcopul Maramureşului, P. S. S. Vasile Lăzărescu, episcopul Timişoarei, P. S. S. Partenie Ciopron, episcop militar, înconjuraţi de un sobor de 20 de preoţi, cu ritualul şi liturghia solemnă au sfinţit pe noul arhiereu.

I. P. S. S. Mitropolitul Dr. N. Bălan a rostit cuvântarea de salut, arătând meritelele P. S. S. Veniamin Nistor, precum şi chemarea pe care o va avea în istoricul oraş grăniceresc al Banatului.

A răspuns P. S. S. episcopul Nistor.

Un public numeros a asistat la măreaţa solemnitate.

# Informaţiuni

**Comitetul Reun. fem. române din Braşov**, învită cu insistenţă membrele Reuniunii, a lua parte la adunarea generală, ce se va ţinea la 15 Iunie c. ora 10½ a. m. în edificiul Liceului Industrial de fete, Str. Gh. Dima Nr. 4. La ordinea de zi *şi alegerea noului comitet.*

Braşov, 7 Iunie 1941.

*Comitetul*

*

## Comunicat

Din ordinul domnului General *Antonescu*, Conducătorul Statului, toţi locuitorii din oraşele din provincie să-şi facă în curte şanţurile speciale de adăpostire pentru locuitorii respectivi în caz de bombardament aerian.

S'a constatat că în timpul bombardamentului aerian rămânerea în case este mai periculoasă.

Se va controla executarea prin organele poliţieneşti. Aceste lucrări de apărare trebuie terminate până la 15 Iunie 1941, când Chesturile şi Poliţiile vor raporta direct de executare.

Director General al Poliţiei
ss. General de Divizie, *Emil Leoveanu*

*

## Conferinţă

Sâmbătă, 14 Iunie, ora 7 seara, în sala Camerei de Comerţ, va avea loc, în cadrele Extensiuni Universitare „Astra", conferinţa D-lui Prof. Dr. Victor Papilian, despre „Elite şi tineret".

Intrarea liberă.

*

## Examenele de admitere în Liceul Comercial „A. Bârseanu" Braşov

*Examenul de admitere în clasa I* a liceului comercial „A. Bârseanu" Braşov se ţine *Sâmbătă 14 Iunie a. c. ora 8 dim.* Sunt admişi la examen absolvenţii a patru clase primare. Cererile de înscriere se vor înainta Direcţiunii liceului până Vineri seara, 13 Iunie a. c.

*Examenul de admitere în clasa V* a liceului comercial se ţine *Vineri 13 Iunie a. c. ora 8 dim.* Sunt admişi absolvenţii a patru clase gimnaziu comercial, gimnaziu teoretic, şcoală normală sau seminar. Cererile de înscriere se vor depune la Direcţiunea liceului până Joi seara, 12 Iunie a. c.

*

## Moartea Profesorului Dr. Nicolae Minovici

Marţi d. a. a avut loc înmormântarea Prof. Niculae Minovici, la cimitirul Bellu, în prezenţa unei distinse asistenţe.

Discursuri nu s'au ţinut, aceasta fiind dorinţa decedatului.

Redactor responsabil
ION COLAN

Tipografia „ASTRA" Braşov, Str. Ing. Eug. Ionică Nr. 1.